

1. स्थिरपौवन n. unvergängliche Jugend MĀRK. P. 60, 3.
 2. स्थिरपौवन 1) adj. (f. स्त्री) von unvergänglicher Jugend, immer jung bleibend HARIV. 6977. VIKR. 109. MĀRK. P. 49, 21. 110, 4. 11. सु० PĀNĀR. 1, 10, 26. 89. — 2) m. ein Vidjādhara TRIK. 1, 1, 64.
 स्थिररङ्गा f. die Indigopflanze (deren Farbe fest haftet) RĪĀN. 4, 84.
 स्थिररंगा f. eine Art Curcuma (deren Farbe fest haftet), = दारुकरिद्रा RĪĀN. 6, 202.
 स्थिरवर्मन् m. N. pr. eines Mannes HALL in der Einl. zu VĪSAVAD. 52. — Vgl. सु०.
 स्थिरवाच adj. auf dessen Wort man sich verlassen kann BUAR. NĪTJAC. 34, 100.
 स्थिरवाजिन् adj. bei dem die Rosse stillstehen MBu. 3, 1731.
 स्थिरसाधनक m. Vitea Negundo (निर्गुणडी) Līn. RĪĀN. 4, 153. — Vgl. अर्थसिद्धक.
 स्थिरसार m. Tectona grandis RĪĀN. 9, 130.
 स्थिराङ्घ्रिप (स्थिर + ञ्) m. Phoenix paludosa RĪĀN. im ÇKDr.
 स्थिराङ्घ्रिप unsere Hdschr. 9, 92.
 स्थिराय् (von स्थिर), ऽप्यते unbeweglich werden: यस्य स्मरणमात्रेण पवनो ऽपि स्थिरायते (so zu lesen) Verz. d. Oxf. H. 90, a, 19. fg.
 स्थिरायुस् (स्थिर + आयु०) 1) adj. lange lebend. — 2) m. Salmalia malabarica Sch. et E. AK. 2, 4, 2, 27.
 स्थिरीकर (स्थिर + 1. कर्), ऽकरोति 1) befestigen, fest stellen: सिंहासनम् PĀNĀT. 137, 24. zum Stehen bringen: ein Pferd 258, 20. — 2) befestigen so v. a. Bestand —, Dauer verleihen: वियुतं कः ऽकुर्यात् KATHAS. 63, 46. आधिपत्यम् PRAB. 4, 13. व्यवसायम् R. 4, 26, 14. bekräftigen, bestätigen: भाषा लेख्यादिना KULL. zu M. 8, 164. बहुशाखास्थिरीकृत MĀRK. P. 23, 12. stark machen, stählen: चेतः Spr. (II) 4649. Jmd befestigen, ermuthigen; mit acc. 2404. PĀNĀT. 129, 22. mit gen.: जिज्ञासेयं प्रयुक्ता मे स्थिरीकर्तुं तव (könnte auch mit जिज्ञासा verbunden werden) MBu. 13, 1515.
 स्थिरीकर adj. fest machend: दत्तानाम् Suçr. 1, 212, 4.
 स्थिरीकरण n. 1) das Härten: रस० Verz. d. Oxf. H. 321, a, 2 v. u. सत्त्वं b, 3. — 2) das Festmachen, Fixiren: चित्तस्य विषयात्तरपरिकरेण स्थिरीकरणम् = चित्तस्य धारणा Verz. d. Oxf. H. 229, b, No. 561. 236, b, N. 4. SĀRVADARĀNAB. 177, 20. Befestigung, das Verleihen von Bestand: प्राप्तराज्यस्याभिषेकमङ्गलैः SĀH. D. 163, 3. das Bekräftigen, Bestätigen: भाषार्थ० KULL. zu M. 8, 55. — Vgl. मनः०.
 स्थिरीकर्तव्य adj. zu ermuthigen ÇĀK. 53, 23.
 स्थिरीभू (स्थिर + 1. भू), ऽभवति 1) steif werden: गात्राणि R. 3, 78, 9. भूत hart —, fest geworden Suçr. 1, 265, 10. 305, 6. — 2) zunehmen, ञ्० abnehmen: श्लेष्मः Suçr. 1, 323, 20. — 3) Muth fassen, gutes Muths werden MBu. 7, 3764. 15, 1019. R. 2, 26, 27. ÇUK. in LA. (III) 36, 20.
 स्थिर्वि m. etwa Schöffel: निर्गा ऊये यवमिव स्थिर्विभ्यः RV. 10, 68, 3.
 स्थिर्विमैत् adj. mit Schöffeln versehen RV. 10, 27, 15.
 स्थु s. डुष्टु und मुष्टु.
 स्थुड्, स्थुडति (संवरणे) Daṭṭap. 28, 94.
 स्थुरिका f. s. u. कूरिका 2).
 स्थुरिन् m. = स्थौरिन् RĪJAM. zu AK. 2, 8, 2, 14 nach ÇKDr.

- स्थुल n. Zell H. 681. HALĀJ. 2, 296. ÇIÇ. 12, 1.
 स्थू als Wurzel anzunehmen für स्थविमन्, स्थविर, स्थूण, स्थूर und स्थूल.
 स्थूण (von स्थू) 1) m. N. pr. a) eines Sohnes des Viçvāmītra MBu. 13, 250. — b) eines Jaksha (vgl. स्थूणाकर्ण) MBu. 1, 2453. 5, 7477. 7479. 7544. — 2) f. स्थूणा UNĀDIS. 3, 15 (oxyt.). a) Pfosten, Pfeiler, Säule AK. 3, 4, 12, 53. 22, 137. TRIK. 3, 3, 141. H. 1014. H. an. 2, 156. HALĀJ. 5, 48. ध्रुवा RV. 8, 17, 14. एतां स्थूणां पितरौ धारयन्तु 10, 18, 13. स्थूणेन जना उपमिष्यन्थ 1, 39, 1. सुमिता 5, 43, 2. 62, 7. स्थूणामधि रोह वंश Hauptbalken AV. 3, 12, 6. 14, 1, 63. NIR. 1, 12. Suçr. 1, 77, 4. ÇAT. BR. 14, 1, 2, 7. 3, 4, 22. 5, 2, 2. KĀTJ. ÇR. 8, 4, 7. 9. गो स्थूणायां बद्धा 26, 5, 3. दार्य Thürpfosten ÂÇV. ÇR. 4, 15, 4. ÇĀNKH. ÇR. 17, 3, 5. प्रेङ्ग 10, 14. ऽगर्त Gaṇj. 3, 2. ÂÇV. GṚHJ. 2, 8, 15. ऽविरोक्षणा ÇĀNKH. GṚHJ. 5, 8. KAUC. 11. 24. 31. 38. 74. तस्थौ स्थूणैव निश्चला MBu. 1, 3008. ऽसकलैः 2, 1773. 4, 1765. Verz. d. Oxf. H. 156, a, 13. Buḷg. P. 10, 25, 10. PĀNĀT. 37, 6. इन्द्रार्था SĀH. D. 13, 16. स्थूणावशेषं गृह्णन् 63, 7. am Ende eines adj. comp. Buḷg. P. 11, 8, 32. दृढ० Haus Spr. (II) 5098. अस्थि० Körper M. 6, 76. त्रि० von drei Pfeilern (den humores) getragen MBu. 5, 1070. Suçr. 1, 77, 5. VARĀH. LAGHŪ. 2, 16. सङ्कस्र० von tausend Pfeilern getragen: सद्रस् RV. 2, 41, 5. सत्र 5, 62, 6. सै० sammt dem Pfeiler ÇAT. BR. 14, 5, 2, 1. ऽच्छिन्नवल्मीक sammt dem Baumstumpf KĀM. NĪTIS. 19, 9. क्तिन्० von einem Stiere wohl so v. a. mit zerschlagenen Beinen MBu. 12, 9468. Nach SIDDH. K. 247, b, 13 auch n. — b) = सूर्मि 3) AK. 2, 10, 35. TRIK. H. 1464. H. an. HALĀJ. 1, 131. — c) eine best. Krankheit H. an. — Vgl. अय०, गृह्ण०, स्थौणिक.
 स्थूणाकर्ण m. N. pr. eines Rshi MBu. 3, 986 nach der Lesart der ed. Bomb., स्थूलकर्ण ed. Calc.
 स्थूणाकर्ण 1) m. N. pr. eines Jaksha MBu. 5, 7476. 7482. — 2) m. ein best. Krankheitsdämon HARIV. 9558. — 3) m. Bez. einer best. Truppenaufstellung KĀM. NĪTIS. 19, 44. — 4) m. (sc. बाण) und n. (sc. घस्त्र) Bez. eines best. Geschosses MBu. 3, 11967. 14995 (स्थूला० falschlich ed. Calc.). 5, 1913. 4786. 7, 8222. 8226. HARIV. 10474. 13217. — Hier und da falschlich स्थूणा० geschrieben.
 स्थूणापत्त m. Bez. einer best. Truppenaufstellung KĀM. NĪTIS. 19, 46.
 स्थूणापदी adj. f. pfostenförmig gaṇa कुम्भपद्यादि zu P. 5, 4, 139.
 स्थूणाभार m. Balkenlast gaṇa वंशादि zu P. 5, 1, 50. स्थूणाभार v. l. — Vgl. स्थौणाभारिक.
 स्थूणाराज m. Hauptpfosten ÇAT. BR. 3, 1, 1, 11. 3, 1, 1. ÇĀNKH. GṚHJ. 2, 3. PĀR. GṚHJ. 3, 4.
 स्थूणीय und स्थूण्य adj. von स्थूणा gaṇa अर्प्यादि zu P. 5, 1, 4.
 स्थूम m. = दीप्ति und चन्द्र ÇKDr. ohne Angabe einer best. Aut.
 स्थूर (von स्थू) UNĀDIS. 5, 4 (parox.). 1) adj. = स्थूल (vgl. स्थवीर्यम्, स्थविष्ठ) dicht, dick, breit; nachhaltig, solid: गभस्ति RV. 6, 29, 2. स्थूरं न कच्छिद्रस्तः etwas Schweres 8, 21, 1. अन्वस्य स्थूरं दंशे पुरस्तात् etwas Dickes 1, 34. स्थूरस्य रूपो बृहत्तो य ईशे 4, 21, 4. रत्न 6, 19, 10. राधम् 8, 4, 19. 24, 29. VĀLAKH. 6, 8. रपि RV. 10, 156, 3. — 2) m. a) du. Knochen (nach MARLON.) VS. 23, 3. Hinterbacken (nach dems.) 6; vgl. TS. 5, 7, 15, 1. nebst Comm. und स्थूरगुर्दी 12, 1. — b) Mensch UḌĀVAL. Stier UNĀDIR.